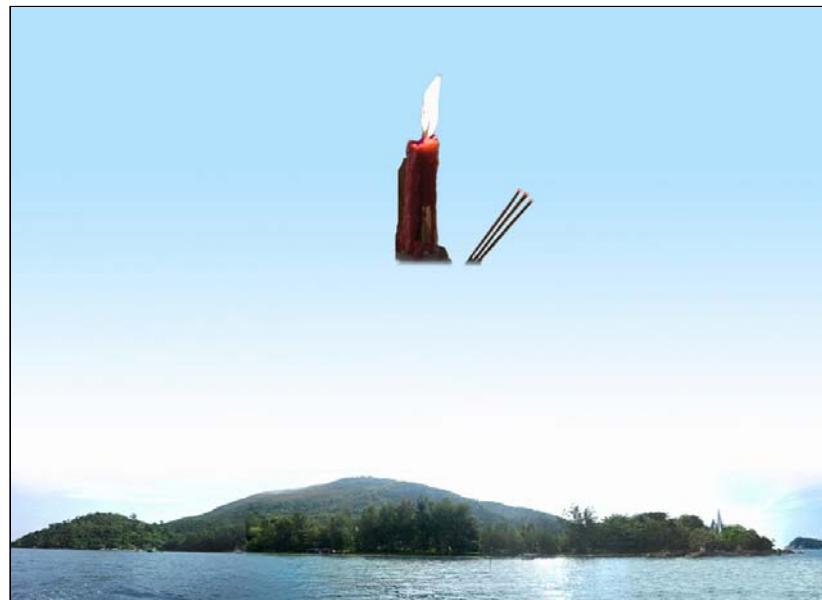

Lá thư

Bidong

Nguyễn Văn Hiếu

Thưa quý Anh, Chị,

Kể từ lúc trở về Úc, tôi cứ phải mêm mang như người đi trên mây, có phải tôi đang sống trong một huyền thoại cho một cuộc đời những nét không với! Chắc các anh chị và tôi đã tham dự một chuyến đi hành hương về Bidong mang lại nhiều ý nghĩa và kỷ niệm không bao giờ quên.

Nói thực, tôi không biết viết gì về chuyến đi này qua thể loại nào: ký sự, hồi ký v.v..? Như chúng ta đã nghe được những phóng sự rất đầy đủ và nhiều xúc động của chị Phượng Hoàng đài SBS cùng đi với chuyến trở lại Bidong hoặc hai kỳ truyền hình phóng sự và phóng vấn của chị Mỹ Lý trên đài VNTV31 và đặc biệt anh Đông đã thu hình và sưu tập lại nhiều hình ảnh của chuyến đi thu lại trên đĩa DVD sẽ phát hành một ngày gần đây.

Nhưng tôi còn nhớ một ngày nào trong năm 2003, khi anh Diệp Khôi mang về Úc những hình ảnh xác thực nhất những gì còn lại tại hòn đảo xanh Bidong. Qua những hình ảnh đó đã gây rất nhiều ấn tượng của lòng thương xót, lòng từ tâm đến Thầy Phước Tấn như những tượng Phật bị mất đầu, chùa Từ Bi loang lổ, nghĩa trang khu F nay như mất dấu v.v.., từ những ưu tư đó, Thầy Phước Tấn quyết định tổ chức một chuyến như hành hương làm lễ kỷ siêu nhân dịp mùa Vu Lan và Vía Đức Địa Tạng là một dịp tốt cầu nguyện, cầu siêu những người đã vĩnh viễn nằm lại đây chưa biết nో nào đến bến bờ. Sau một thời gian thảo luận, bàn bạc giữa Thầy – Diệp Khôi – Hồng Huệ và Ông Wong người Singapore đều đồng ý chuyến đi khởi hành vào ngày 25.08.2003 kéo dài trong một tuần.

Nghe đài SBS phỏng vấn Thầy Phước Tấn và Anh Diệp Khôi trước khi tổ chức, chắc mỗi người trong chúng ta đều mang nỗi u hoài, lòng trắc ẩn và sự do dự của một quyết định “ra đi”, chắc không là một chuyến ra đi vượt biên năm nào nhưng là lần ra đi này sẽ trở lại Bidong với một tâm cảnh rất khác vẫn còn ẩn hiện những kỷ niệm, những niềm vui chót tắt mà nỗi buồn cứ sâu thêm lòng tiếc thương còn để lại trên những con đường nhỏ quanh đảo bên hàng dừa xanh rạt rào theo gió, từng nhịp sóng vỗ của những người đợi chờ một tương lai cho cuộc đời.

Với 36 người qua 4 chuyến bay khác nhau được Thầy Phước Tấn đến trước, sau khi tham dự Đại Hội Thường Niên Liên Hữu Phật Giáo tại Thái Lan, đã đón và hướng dẫn các thủ tục tại phi trường Singapore. Ngày mai, chúng ta rời Singapore bằng xe bus qua Mã Lai lộ trình dài 800 cây số đến Terengganu, một tỉnh phía Bắc của Mã Lai. Đêm nay lưu lại Merang để sáng hôm sau đáp những con tàu sang Bidong. Bờ biển Merang đêm nay có những người từ bốn phương trời cùng về đây đứng trên bờ cát lắp lánh những ánh đèn hoa đăng thả xuống biển trong đêm tối trở nên huyền diệu. Tất cả đều thắp sáng lên một giòng trí tuệ tuôn chảy gởi về Bidong như lời nhắn tin, một lời mời gọi những người đồng hành nay đã nầm xuống để biết hiện có một số người ngày mai sẽ đến thăm Bidong đã một thời cùng sống với nhau tại đây.

Những con tàu rẽ sóng đến Bidong. Cảnh vật đã thay đổi. Cầu Jetty không còn nữa. Con đường lên đồi Tôn giáo rêu phong gập ghềnh. Một buổi lễ trong cảnh tan hoang của nhà thờ, bác Giú, chị Hợp, chị Nhung, Tuấn